

גיליון
ע"ח

שומרי משמרת הקודש

אלול תשפ"א

גיליון חודשי לחיזוק והתעוררות בענייני תפילה וכבוד ביהמ"ד

מלב אל לב

התבוננות לאור התקופה

חבר יקרה

שלום וברכה

כשאתה עומד כעת בחודש אלול מתעוררים בך מחשבות לחשבון נפש, כשעורכים חשבון נפש עלולים להגיע למחשבות שאינם רצויות, אך כידיד אבקש ממך לטובתך אל תיפול חלילה למחשבות משבר וייאוש.

אפרט יותר ואסביר את כוונתי.

יתכן שעולים בך זכרונות כאובים משנה שעברה, כמה הבטחת לשנות את דרכך ולצעוד בדרך חיים טובה יותר, ולאחר תקופה די קצרה חזרת אחורה לאותה נקודה בה התחלת.

מחשבות אלה מונעים ממך כעת להתחיל מחדש, בלבך מתעוררת מחשבה פסולה כי חבל לנסות שוב, העניין גדול וכבד מידי לכוחותיך.

אולם עצור נא לכמה רגעים וחשוב היטב!

ראשית, מי אמר ומי קבע את "כלל הברזל" השגוי והמוטעה, שאת מה שניסית בפעמים קודמות ולא הצלחת, שוב אין זה באפשרותך, וכי אדם אינו מקבל כוחות נוספים במשך ימי חייו, מה תאמר על ילד קטן שניסה בשנים עברו בקטנותו לעשות מעשים שונים שהיו גדולים מידי עבורו, וכשגבר והיה לאיש, מחליט כי אין זה ביכולתו לעשות את אותם פעולות.

הנך יודע כי ההתבוננות בהחלטות וכוחות רוחניים לא תמיד מגיעה עם הגיל, אם כך, אולי התבגרת משנה שעברה וכעת הנך כן מסוגל ויכול לעמוד בזה.

שנית, אחת הסיבות המרכזיות לנפילה מהחלטה וחזרה למצב קודם, היא חוסר הכנה וחוסר מודעות לשעת עמידה בניסיון, וחזקת מידי לאחר מעידה. אתפוס דוגמה מעשית כדי שתבין אותי טוב יותר. אם בתחילת שנה שעברה החלטת שלא לדבר בשעת התפילה, היית רציני בעצמך וההחלטה הייתה אמיתית, מה קרה לאחר מכן, במקומות מסוימים שעלולים להיכשל כמו בין גברא לגברא או בהמתנה לחזרת הש"ץ שכחת ודיברת, ולאחד שתפסת שנכשלת כמה פעמים, נשברת מכל ההחלטה וחזרת לנקודת ההתחלה, אולם אם כעת בשעה שהנך מקבל על עצמך אתה מתבונן ומסדר בראש את כל אותם מקומות בהם עלולים להיכשל, כך שמת יותר מחסומים וגדרים שלא למעוד בפעם הבאה.

עצה נוספת, להחליט מראש שגם אם קרה ומעדת בטעות ובשגגה או כל סיבה שהיא, לא להישבר ולזרוק הכל, אלא מיד לקיים בעצמך 'ואנחנו קמנו ונתעודד', ולהמשיך מכאן והלאה ולהשית עצות כיצד להתגבר על המכשול בפעם הבאה.

בטוח אני כי אם תיישם עצות אלו תצליח לעמוד בקבלה טובה של שמירת השתיקה בשעת התפילה ובשאר החלטות טובות לאורך זמן.

עלה והצלח

מאת בבל לב
ידיד ומזקיך

דברים אחדים

וקרבנו מלפנו לעבודתך

אבינו שבשמיים עם בניו ומבטיחם על הגאולה ובניין הבית, והם ימי רחמים ורצון.

כשנפקח עין נראה כי הציר המרכזי הסובב בפרק זמן זה הוא הציפייה ל'ותגלה ותיראה מלכותו עלינו', 'והיה ה' למלך על כל הארץ', כשמתבוננים בנקודה זו מתעוררת השאלה הנוקבת כמה מסייעים אנו לדבר זה, כמה אנו פועלים להתגלות כבודו בעולם, תביעה זו נדרשת מכל אשר לב יהודי פועם בקרבו.

כאשר עם בני ישראל מתחזקים בתקופה זו בתשובה ותפילה וצדקה ומרבים פעולות לטובה, מגבירים את כבוד שמו יתברך בעולם, וודאי שיעמדו אלה לזכות בימי הדין להשפיע עליהם רוב טובה ברחמים וחסדים. החלטה אמיצה וקבלה איתנה לשמירת כבוד בית מקדש מעט וכבוד התפילה, היא פעולה ישירה לקדש שם שמים. בעת שאנו שומרים על כבוד בית ה' ומגיישים לפניו את התפילות שהם במקום הקרבתנו ללא פיגול של שיחה בטלה וחילול שם שמיים ח"ו, וגם לרבות כשקבלה טובה זו כרוכה במאמץ ובקושי, בזה מוכיחים אנו במעשינו כי כבוד שמיים נוגע לנו בנפשנו, בפעולה קדושה זו לחנך כבודו יתברך מכריזים אנו כי חפצים אנחנו ליראה שמו ורוצים בתשובה ובקרבת אלקים, כה יתן לנו השי"ת חיל וכוח לעמוד על משמרת הקודש, ונזכה כולנו לכתובה וחתימה טובה וימלאו משאלות לבנו בתוך כלל ישראל בחידה טובה ישועה ורחמים.

חזקו ויאמץ לבבכם
האצרכת

זה זמן ועידנים חננה כתריאל להיכנס לביתו של אחד מגדולי וצדיקי הדור שליט"א, סונה בשאלה לידידו יחיאל, מהי הדרך הנכונה, כיצד להגיע לזה.

יחיאל מתפלל - 'הלא בכל יום עוברים מאות בני אדם לקבלת עצה ולהתברך מפיו, עמוד בתור והמתן בסבלנות ותזכה גם אתה'.

'אינך מבין' - השיב כתריאל, 'גם אני יודע שיטנה אפשרות לגשת אל הרב ואף לשוחח עמו בקצרה, כוונתי היא לחשהו אחר לגמרי, יש לי רצון וחשק רב להיות מהמקורבים אליו, משתוקק אני להארת פנים מיוחדת ממנו, מאלה שדלתו פתוחה לפניו בכל עת'.

- 'הנך צודק כתריאל, זה כבר עניין אחר, לא כל אחד זוכה לכך, בשביל זה עליך לברר היטב מה הם הנושאים החשובים המעסיקים אותו ביותר. כשתדע, תחשוב כיצד תוכל להושיט עזרה ולהועיל במפעליו הכבירים, כך תוכל להשיג את המטרה אליה אתה שואף'.

ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לחודש אלול - ימי הרחמים והסליחות, ימי רצון, הלא כמה ארבעים ימים שעמד משה רבינו בהר סיני לקבל לוחות שניות עד שנתבשר בסליחה ביום הכיפורים והוריד בידו שני לוחות אבנים. בכל שנה ושנה מתחדשת תקופה נפלאה זו המחברת ומקרבת את ישראל לאביהם שבשמים, כל אחד מפשפש במעשיו ומשתדל להיטיב דרכיו, כל פעולה טובה שיהודי עושה לחנך כבוד ה' חשובה ויקרה מאוד בעיניו יתברך.

נתבונן מעט אל זווית ראייה נוספת לתקופה נעלית זו.

חודש אלול עומד בתקופה בה קוראים אנו שבעה דנחמא בהם מנחם הקב"ה את עמו ישראל. לאחר שעברו ימי בין המצרים בהם מקוננים על חורבן הבית וחילול שם שמיים, על צער וגלות השכינה, אין לנו בית המקדש ולא הקרבת הקרבתנו, בסיום הימים האלה חפצים אנו לבשורה הטובה לשמוע את דבר ה' ביד נביאיו על נחמת ציון וירושלים שיבנה בית המקדש וישיבנו ה' אליו ויתחדש ימינו קדם. מאידך - הימים הנוראים הבעל"ט עומדים אנו ומתחננים שיתגלה כבוד מלכותו יתברך בעולם, עומד בתוך חודש אלול שבו מתרצה ומתפייס

רננו צדיקים

עבודת התפילה בצל
צדיקי הדורות זי"ע

עבדו את ה' בשמחה

אמרות טהורות המעוררים לב ונפש בענייני תפילה

במשנת תורתו של

הרה"ק רבי שמחה בונים זי"ע

מפרשיסחא

ליומא דהילולא - י"ב אלול - תקפ"ז

תמיד עצמו להתפלל ולבקש ממנו ית' על כל דבר מקטן ועד גדול. ואל יחשוב אדם שצריך לזה התבודדות בטלית ותפילין, רק בכל מקום שעומד אז, אפילו בשוק, יראה אם הוא מקום נקי, כמ"ש, והיה מחניך קדוש. ויבקש מהש"ת, ובודאי ימלא שאלתו, שומע תפלת כל פה. ועי"ז יהיה תמיד דבוק בה'. וזהו ויפג"ע במקום. [ויפגע]. הוא תפלה. [במקום]. ובכל מקום שעומד אז - וילן שם. רצה לומר, שיתפלל תמיד. על דרך, אלקי אקרא יומם ולא תענה, ולילה ולא דומיה לי (תהלים כ"ב ג). כי בא השמש, רצה לומר, אם הוא אינו יכול לעסוק בתורה, שנקראת שמש, מחמת טרדת הפרנסה וכדומה.

קול מבשר ח"א - פרשת ויצא

כשמתפלל ולבו נשבר בקרבו, יקשב ה' וישמע קול תפילתו

זה היה כוונת מאמר מרן רשכבה"ג מו"ה שמחה בונים זצלה"ה מפרשיסחא זי"ע ועכ"ל, על מאמר חז"ל (פסחים ק"ח ע"א), קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף. דהנה אצל הים לא עלה על דעת שום אחד מישראל, אשר יקרע להם הקב"ה הים, ויעברו בתוכו בחרבה. רק לכל אחד מישראל, היה אופן אחר להישועה. וד' הושיעם בישועה כזאת - אשר לא עלה על לבם כלל. כן הוא בענין הפרנסה. שהקב"ה זון ומפרנס לאיש, מהאופן אשר לא עלה על לבו מעולם. וכמו כן, בענין פרנסת הנפש. כאשר האדם הוא שפל בעיניו, ויודע מה ערכו, ואינו יודע באיזה אופן יבוא להתפלל לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, כי הוא מלא עוונות ופשעים, ולבו נשבר בקרבו, אז בעת ההוא - יקשב ד' וישמע לקול תפילתו. ובתפילה כזו, חפץ ד'. וכדכתיב, זבחי אלקים רוח נשברה. [ישמח ישראל לחוה"מ פסח, אות קל"ח בסוף בשם הרה"ק אדמו"ר רבי יחיאל זצלה"ה מאלכסנדר]

קול מבשר ח"ב - פסחים

ביאור נפלא בתפילת תחנון

מה נתאונן ומה נאמר, מה נדבר ומה נצטדק. נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אליך. (תפלת תחנון). פעם אחת, אמר אדמו"ר ז"ל, מעשה באחד שהיה מתפלל לפני התיבה ביום הכפורים, והיה בוכה הרבה מאד מאד. ומתוך כך, לא היה יכול להביט בתוך המחזור, והיה אומר הרבה טעויות. ואמר לו הרבי ר' בונים זי"ע, הלא יותר טוב היה שלא תבכה, ותביט במחזור ותאמר עברי כראוי. והנמשל הוא, שכשאדם בוכה, הוא סובר שזהו התשובה. ובאמת, אינו יוצא בבכיה זאת, רק שיסתכל ויבדיל הרע מהטוב. ועל זה צריך שישים עיניו מאד, שלא יטעה אותו היצר הרע בתחבולותיו. וזה פירוש, מה נתאונן. כי לשון אנינות - הוא על המת שלא ישוב ויחיה. וכבר הוא ביאוש אצלו, וזה לשון אנינות. וחלילה לבעל תשובה לייאש את עצמו ח"ו. ולזה אמר, מה נתאונן ח"ו. אבל צריך להאמין באמונה שלימה וחזקה, אף על פי שעתה הוא חשוב כמת, מכל מקום, תיכף בהרהורי תשובה - ישוב ויחיה. כמו שכתוב בקידושין, המקדש את האשה על מנת שאני צדיק גמור - מקודשת. שמה הרהר תשובה בלבו. ואמר הוא ז"ל עוד, מה נדבר ומה נצטדק. היינו, כשהאדם מסתכל בעצמו, ורואה עצמו מה שרואה, ומר לו מר, וטובע האדם להצדיק את עצמו - לזה אמר, ומה נצטדק. כי אדרבא, יחקור יותר עד היכן פגם, ואז יתמרמר לו מעומק הלב, כמו שכתב הגלאנטי ז"ל, על פסוק, נחפשה דרכינו ונחקורה, עד היכן הולך הפגם - ושב ורפא לו. [רמתים צופים בתנא דבי אליהו רבא, פרק ל"א אות צ"ה].

קול מבשר ח"ב - תפילות, זמירות וברכות

תפילה בציבור בשמיני עצרת מתקנים תפילות כל השנה

איתא מהרבי ר' בונים ז"ל, שהתפילה בציבור בשמיני עצרת מתקן כל התפילות שהתפללו ביחידות כל השנה. ויש לומר, דקאי גם על התפילות של השנה שעברה וגם על התפילות של השנה הבאה. דהתפילות בשמיני עצרת, הם הכנה לתפילות של כל השנה. לבשמחה

יתחזק להתפלל גם כשנראה שלבו בל עמו

אמר רבי חמא בר חנינא אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, שנאמר קוה אל ה' חזק ואמץ לבך וקוה אל ה' (ברכות לב ע"ב). פירוש, הגם שנראה בעיניו, שאז היתה תפלתו ברורה, וכעת לבו בל עמו, עם כל זאת, יחזור ויתפלל, שנאמר, קוה אל ה' חזק ואמץ לבך, שאינך יודע איזה מהו יוכשר לפניו ברוך הוא ובורך שמו.

קול שמחה - ליקוטים - גמרא

יגש לתפילה בב' דרכים 'ואנכי עפר ואפר' 'בשבילי נברא העולם'

טעם התחלת התורה בבית, נלפענ"ד עפי"ד רבינו הרבי ר' בונים מפרשיסחא זי"ע, שאמר שצריך כל איש מישראל להיות לו ב' קעשינעס (שני כיסים), להשתמש בהם בעת צרכו. והיינו, כאשר היצ"ד מראה לו את גדלו ורוב תורתו ועבודתו, אז צריך לומר, 'ואנכי עפר ואפר', וכאין וכאפס נחשבו כל מעשיו הטובים. וכאשר היצ"ד מראה לו חטאיו ושלמותו, אז צריך לומר 'בשבילי נברא העולם', ועדיין יש לי תקוה. ומש"ה פתח הקב"ה התורה בבית, לרמז על ב' דברים הללו שצריך האדם להיות לו תמיד, ועי"ז יוכל לבוא לקיום התורה והמצוות. וזה אפשר לומר בכוונת מאחז"ל (ברכות ח ע"א) לעולם ינאם אדם שני פתחים בביה"כ ואח"כ יתפלל. ויל' הב' פתחים היינו, פתח אחד בשבילי נברא העולם, ופתח ב' ואנכי עפר ואפר. ועי"ז ב' דברים הללו יכול לבוא לתפילה. [חדות שמחה בראשית, אות ט']

קול מבשר ח"א - פרשת בראשית

תפילה בשעת הרווחה עד שלא תבוא הצרה

בתנחומא דבר אחר, וא-לשידי יתן לכם רחמים (בראשית מ"ג י"ד) זה שאמר הפסוק היעידך שיען לא בצר וכל מאמצי כח. אמר רבי אלעזר לא תהא בוסר בשעת הרווחה שלא להתפלל. אמר הקדוש ברוך הוא, כשם שאני זקוק להוריד גשמים וטללים ולגדל צמחים להחיות הבריות. פירוש, כמו הבוסר שעוד אינו פרי עד זמן גמר הפרי, כך תהא זקוק להתפלל לפני ולבדך אותי מעין מעשי, שלא תאמר עדיין אני בהרווחה ואין אני זקוק להתפלל. כלומר, הגם שיתפלל, לא תהיה כמו בשעת הצרה, ולכשתגיע לך צרה תבא ותתפלל, אז זמן התפילה. אלא, עד שלא תבא לך הצרה הוי מקדים ומתפלל. פירוש, שתהא התפילה נגמרת בלבו גם קודם הצרה, כפרי נגמר. תדע, שהרי יעקב אבינו עליו השלום עדיין היה בנימין אצלו והקדים להתפלל עליו, שנאמר וא-לשידי יתן לכם רחמים. ביאור זה וגם פירוש הכתוב, כי לכאורה קשה, כי לפי שיעקב אבינו סבר על יוסף שהוא איש מצרי, ולכן התפלל עליו שלא ירע לו, אמנם הלא באמת היה יוסף אחיהם נמצא כי היתה תפלתו וגם הזכרת השם א-לשידי בחנם, ולא יתכן זה על יעקב אבינו עליו השלום, שהיה אמיני. אמנם פירושו, כי הנה יוסף בחן את האחים האם מתחרטים על דבר מכירתו, על ידי הגביע. באמרם להם שבנימין יהיה לעבד ואתם עלו לשלום אל אביכם, כדי לידע האם יתנו נפשם על אחיהם, ואם יהיו עוזבים את בנימין ולא יהיו עומדים באחוה, נמצא שאינם מתחרטים על מכירתם ועודנו מחלוקת ביניהם, והיה יוסף לוחם עמם. ועל זה היה תפלת יעקב אבינו עליו השלום וא-לשידי יתן לכם רחמים, פירוש, שהם ירחמו על בנימין, והמדה כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים (שבת קנ"א ע"ב). ויהיה לכם רחמים על ידי זה לפני האיש - זה יוסף, ותפילה זו הוצרכה להם. וזהו פירוש המדרש שיעקב אע"ה הקדים להתפלל עליהם שירחמו על בנימין בעודו אצלו בשעת הרווחה כדי שעל ידי זה יהיה להם הרווחה אצל זה (יוסף).

קול שמחה - פרשת נמקץ

יתפלל על כל דבר קטן, בכל מקום אפי' בשוק

'ויפגע במקום', רצה שהתורה ק' מרמז לנו, עצה לזה - הוא תפלה. והוא על פי אשר שמעתי ממורי הצדיק הקדוש מפרשיסחא זצ"ל זי"ע, עצה לכל בר ישראל, שלא יחסר לו מחסורו, ולהיות תמיד דבוק בעבודתו ית', הוא, שירגיל

מבט אל התפילה

זוויות ראייה שונות על ענייני התפילה

מפגש מרגש

שיבחין בי, ירמז לאחד מטומרי הסף, באותו רגע ישליכו אותי לכלא אפל במקרה הטוב, ובמקרה היותר גרוע לבין שיני כלבים רעבים המיועדים למטרות כגון אלה.

פטריק מופתע מהחדשות המסעירות ששמע זה עתה - אכן נקלעת להסתבכות לא פשוטה, לא איישר אותך על התנהגותך הנלווה, את הנעשה אין להשיב ובטוח אני שאתה מתחרט עליה, כעת עלינו לדעת איך אנחנו מתקדמים מכאן והלאה ומה ניתן לעשות.

אמנם, זה אוכל לומר לך כי בן מזל אתה, אחד מידידי הוא מאנשי סודו הקרובים ביותר אל הקיסר, הדלת פתוחה בפניו בכל זמן ועת, אנסה לדבר אל לבו ואבקש ממנו שיברר בענייני אצל הקיסר מה הוא חושב אודותי, בהיותו קרוב כל כך לקיסר, אשאל אותו מה אפשר לעשות במצב מורכב זה, כך לפחות תהיה מוכן יותר ותדע איך לקדם את פני הרעה או אולי להקל מעט מחומרת הדברים.

לאחר מספר ימים נפגשו שוב ואסילי ופטריק. נו! מה יש לך לומר? - ואסילי היה קצר רוח, מה עלה בידי ידיך, מה הוא הוציא מהקיסר אודותי, האם באמת אפשרי לעשות משהו לשפר מעט את המצב?

פטריק נראה מחויך ומאושר, איש בשורה אני היום, בטח לא תאמין למה שאומר לך, אבל המציאות עולה על כל דמיון, הקיסר בכבודו ובעצמו מתגעגע אליך מאוד, מצפה ואף משתוקק לראותך לאחר הנתק הארוך שהיה ביניכם.

אני רואה שאתה מהוסס ומסופק במה שאתה שומע כעת, קשה לך להאמין שלאחר כל מה שעשית, עדיין הקיסר חפץ בך ומעוניין לחדש את הקשר, כדי לשבר את אוזניך אמשול לך משל מהווי החיים שאתה עצמך היית נוכח לו לפני זמן קצר.

כזכור לך, לפני כמה חודשים, השכונה כולה עמדה על רגליה, הורים חיפשו אחר ילדם הקטן, לאחר מכן התברר שהילד לא ציית להוריו והתרחק מהבית עד שתעה בדרכו והגיע למקום רחוק. כשגילו הוריו שהילד נעלם נחרדו עד מאוד, החלו בחיפושים ובקשו את עזרת כל מי שיכול לסייע בחיפוש אחר ילדם הקטן, רק למחרת נמצא הילד בריא ושלם והובא להוריו, ראית מה היה באותם רגעים? האם ההורים צעקו וגערו בילדם הקטן שלא ציית להם והתרחק? לא ולא! הם התרפקו עליו וחייבו אותו באומץ אל לבם ובכו מהתרשטות על שסוף סוף הילד חזר אליהם.

הבנת ואסילי את הנמשל הנוגע לענייננו? הקיסר הגדול גורג' ירום הודו פרס עליך בשעתו את חסותו, הוא חש אליך כאב אל בנו, היית בן טיפוחיו והוא היה מסור אליך מאוד. נכון! התרחקת ממנו, עשית שטויות והתנהגת שלא בחכמה, אך כעת שהנך מעוניין לחדש ולחזק את הקשר ולפתוח דף חדש, מה גדלו אושרו ושמחתו, הוא באמת מעוניין ואף מצפה למפגש המרגש ביניכם.

פטריק המשיך - שמע לעצתי ואסילי, בימים שעוד נותרו עד טקס ההכתרה המלכותי, שב עם עצמך וחשוב על מחנה יפה שבזה תוכל לשמח את הקיסר, אתה בטח מבין שאינו מצפה ממך לכלי כסף וזהב יקרים, הרי לא חסר לו מאומה, מטרת המחנה היא שהקיסר יראה את הבעת הלב הפנימית שלך שהנך חפץ ומשתוקק מעתה לחדש את הימים הטובים, בטוח אני שזה ישמח אותו מאוד, גם אתה תהיה שמח ומאושר לאין קץ.

בימים אלה - ימי הרחמים והרצון, איבנו שבשמים מצפה מבניו אהוביו שישובו אליו, כמה שמחה ותענוג ונחת רוח גורמים אנחנו להקב"ה כשרוצים אנחנו להיטיב מעשינו ומראים את לבנו כי חפצים אנו בקרבתו, אין אנחנו יכולים לשער ולתאר מה גדול וחשוב לאין ערוך וללא מדה אם מגישים אנו בעת הזאת מנחה ודורון לאיבנו שבשמים לבטא את רחמי לבנו כי חפצים אנו ליראת את שמו.

תפילות עומדים במקום קרבות שהם אשה ריח ניחוח לה, כשנגיש דוונות אלו נקיים מכל פגם, מי יתן והיינו יכולים להגישם ללא שום מחשבה זרה, אך פעמים רבות אין זה בשליטת האדם. את אשר נוכל לעשות, להגיש תפילותינו למרום בשתיקה מוחלטת מתחילת התפילה ועד סופה, היא המחנה הנכבדה שנוכל להגיש לאיבנו מלכנו וישמח במעשינו, כן יעזרנו ה' ויחזקנו בזה ויושיענו בדבר ישועה ורחמים, ונזכה כולנו לכתיבה וחתומה טובה ולשנה טובה ומתוקה.

בוקר טוב ואסילי - פנה פטריק לידידו באותו בוקר. מה נשמע אתך? לאחר התלבטות החלטתי לשאול אותך, משום מה אתה נראה לי כבר כמה ימים במתח ובחרדה, מה קרה, דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים.

עזוב! זה לא בתחום שתוכל לעזור לי, הסיפור ארוך ומורכב. פטריק לא הרפה - בכל זאת, גם אם לא אוכל להועיל לך, לפחות תפרוק קצת מהלב את המעמסה, השיחה תקל עליך מעט.

ואסילי השתכנע - אתה יודע פטריק, בעוד מספר שבועות יתקיים טקס ההכתרה של הקיסר החדש.

נכון מאוד ואסילי, כולנו מרוגשים מהאירוע הגדול שיתקיים בעוד פחות מחודש, מופע מרשים במיוחד, יתקיים טקס מלכותי אדיר ומפואר, כראוי למעמד נשגב שכזה, יום הכתרת הקיסר ירום הודו על המדינה הגדולה.

האמת שגם לא מעט מתח מלווה את כולנו, האם נצליח להרשים את הוד מלכותו ולהביע בפניו את כבודו הראוי, מלבד זאת, באותם ימים כל אזרחי המדינה יעברו לפני הקיסר להצהיר את אמונם וקבלת עול המלכות עליהם ועל בני ביתם, מעמד זה אכן מעורר רגשות מתח וחרדה אצל כל אחד מאתנו, האם נתייצב בפני המלך באופן מכובד וראוי, מודעים אנו לכך שאם דבר מה לא ימצא חן בעיניו, הלא ברפרוף עין בלבד ישליך את העומד לפניו אל הכלא אם לא למקום גרוע מזה.

אם זה מה שגורם לך מתח ואסילי בימים אלה, אם זו הסיבה שאתה נראה לי שפוף וכפוף בימים האחרונים, אז יש לי להבהיר לך כמה נקודות.

ראשית, עדיין לא מאוחר להתכונן היטב לקראת ימים גורליים אלה, כעת בימים האלה מתקיימים קורסים ומפגשים מיוחדים ללמד את האזרחים דרכי התנהגות וטקסי מלוכה, לאחר הכנות מוקדמות אלה סביר להניח, כי גם אם איננו מורגלים כל כך בטקסי מלוכה מפורטים ומדויקים, לכל הפחות לא נעמוד במצב מביש של ביזוי המלוכה.

שנית, אולי לא שמעת מזה, אבל יודע אני בבירור כי באותו זמן בו ייערך המפגש האישי עם כל אזרח בנפרד, תהיה הזדמנות לכל אחד להציג את בקשתו האישית בפני הקיסר, הקיסר יבחן כל פנייה ובקשה, וייענה ברצון וביד רחבה לכלל האזרחים תושבי המדינה, כך שלצד המתח החופף אותך בעת הזאת יש לך גם סיבה רבה לשמח.

פטריק ידידי - השיב ואסילי, הצגת די יפה את התמונה, את ההרגשה המשותפת לכולנו אזרחי המדינה, אך בנוגע אלי אישית עדיין חסרים לך פרטים חשובים, מסיבה פשוטה שאינך מודע להם, הם שגורמים לי מתח וחרדה עצומים לקראת אירוע ההכתרה האדיר, עד שאיני מצליח לתת מרגוע לנפשי בימים אלה, אך היות ופתחת את הנושא אשתף אותך בענייני ותראה בעצמך עד כמה המצב אינו פשוט כלל.

כנראה אינך מכיר את העבר שלי, ילד עזוב הייתי, כאחד מתוך משפחה גדולה, אבי שעמל קשה לפרנסתו הצליח בקושי רב להביא פת לחם לביתו, כדי להטביע את עצמי הייתי מוכרח לצאת לרחוב ולחפש את שיירי המזון שהוטלו למתקני האשפה, הבית היה מוזנח, סדר וניקיון היו אורחים נדירים בביתנו, מעולם לא ידענו מה זה ללבוש בגד חדש, כשהבגדים יצאו מכלל שימוש, היינו הולכים לבתי העשירים ומקבצים את בגדיהם המשתומשים שהוחלפו לבגדים חדשים ויקרים.

עד לאותו יום בו פגשתי את גורג', נסיך אציל מבית המלוכה, אינני יודע מדוע אבל מצאתי חן בעיניו, הוא פרש עלי את חסותו, תקופה ארוכה העמיד לרשותי חדר שאוכל ללון בביתו, הוא טיפח אותי במזון בריא ועשיר בשפע רב, הלביש אותי בבגדים חדשים, אפילו פינק אותי בשעשועים ומשחקים, עד שמילד אשפתות זרוק הפכתי להיות בן תפנוקים של גורג'. עם השנים נהייתי בן בית ממש בבית הנסיך, הייתי מהאנשים הקרובים אליו ביותר, הוא אף נתן לי תפקיד להיות המזכיר האישי שלו, בתמורה העניק לי משכורת מכובדת על מנת שאוכל לפרנס את עצמי ולבנות את חיי האישיים.

כמובן שבתחילה הייתי אסיר תודה למיטיבי, ידעתי בבירור כי אין לי שום דרך להשיב לו כגמולו, הדבר היחיד שיכולתי לעשות הוא להודות לו בכל עת על כל הטובות שעושה עמי. אולם כידוע, טבע האדם שלאחר תקופה הוא מתרגל לחיים חדשים ומתחיל אט אט לשכוח את העבר, לא אלאה אותך בפרטים, אך העניינים התגלגלו והתדרדרו, עד שבמשך הזמן התגלו חילוקי דעות בינינו, במקום שאשכיל להבין כי גם אם אינני מסכים לגמרי עם דעותי, עלי להרכין ראש ולציית לדרישותי, ברוב כסילותי עמדת עיקש על דעתי ואף התרסתי כנגדו בעזות ובחוצפה, התעלמתי ולא זכרתי את השנים הקשות שהיו לי בעבר ואת הטובות העצומות שהוא היטיב עמי, בעטתי באיש שהיה הכי מסור אלי במשך שנים, עד שהגיע המיצוץ והקשר בינינו ניתק לגמרי.

הבנת פטריק, הנסיך גורג' הוא הקיסר המיועד שיום הכתרתו קרב ובא, אני עומד חרד ומפוחד, איך אני מסוגל כלל להיראות בפניו, מה עוד, כי מיד

**ענייני תפילה
הנלמדים מפרשת
השבוע**

פרשת שופטים - כי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם.

בין שני המגדלים רבי הקומות הוצב חבל קשור, הקהל הרב התאסף לצפות במחזה אתגרי בלתי יאמן, ברגעים הקרובים יצעד אדם בפסיעות מדודות על החבל ממגדל אחד למשנהו, רק אמיצי לב היו מסוגלים להיות נוכחים במקום ולצפות במופע זה, והנה ה' לא יאומן' קרה, הפעלולן הגיח מהחלון, נופף לקהל העצום שלשום, האות ניתן והוא החל לנוע בצעדים זהירים ומחושבים פסיעה אחר פסיעה עד שהגיע לצד השני, הקהל ההומה שאג בתרועעות רמות, הפעלולן הצליח במשימה המסוכנת.

לאחר מספר דקות, שוב נראה האדם ופנה לקהל - האם לחזור שוב על הפעולה? כן...! - הגיב הציבור בשאגה, ולקול מחיאות הכפיים הסוערות צעד שוב והפעם בכיוון הנגדי. לאחר שחזר על הפעולה שוב ושוב, ניסה להרשים את הציבור בפעולה נועזת יותר, כשהוא מציג בפניהם חפץ מסוים שאל בקול: מה נראה לכם, האם אוכל להעביד את זה לצד השני, חלק מהקהל עודד אותו, חלקם הביעו את דעתם שזו משימה בלתי אפשרית, הלא כעת יחסר לו שיווי משקל והתנגדו. האיש לא שם לבו לדעות השונות ועבר במהירות לצד השני כשהחפץ בידו לקול תרועות ההמון. בהמשך המופע הגדיל לעשות והעביר גם חפצים גדולים לעיניהם המשתאות של הנאספים.

לאחר שכולם נוכחו לראות בעיניהם כי גם הבלתי יאמן הוא אפשרי, פנה שוב הפעולול אל הקהל - ראו! בידי תיבה, האם לדעתכם אוכל להעביר את התיבה כשילד קטן יושב בתוכו. הצופים שכבר ראו את הפעולות הנועזות הקודמות הריעו: כן! כן! האם אתם בטוחים? - שאל שוב האיש, בטוחים!! ענו כולם.

אם כך, מי הילד שמוכן להיכנס לארגז זה...? - שאל שוב האיש.

דממה מוחלטת... לא נמצא שום אחד המוכן להתנדב למשחק מסוכן זה.

לאחר דקות מספר של המתנה, עלה אחד הילדים וניגש אל המקום, הוא מוכן, וההתיישב בתוך התיבה, חיש מהר העביר האיש את התיבה כשהילד יושב בתוכה, הנאספים פערו עיניהם כלא מאמינים, והשתוממו לראות את הפלא המדהים מתרחש לנגד עיניהם.

בסיום המופע הקיפו רבים את הילד ובקשו לדעת כיצד העז לקחת סיכון כה גדול. הלא ילד פקח ובזבז אתה, איך לא חששת, גם אם יש צד רחוק שהאיש יכשל, יכולת לאבד את חייר ברגע.

הילד השיב בעוז, הפעלולן המופלא הוא אבא שלי. ידעתי בבטחה שאם יש צד קלוש לאבא שהוא לא יצליח. הוא לא יקח אותי לתרגיל מסוכן, כשאבא לקח אותי לשם הייתי בטוח במאת האחוזים שאבא יעביר אותי בהצלחה, כפי שאכן היה.

בעת שיצואים ישראל למלחמה ניגש הכהן שהוא משוח מלחמה ומכריז אל כל הלוחמים בבטחה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתֶם קֹרְבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל אֲיִיכֶם אֵל יְיָ לְבַבְכֶם אֶל תִּירָאוּ וְאֶל תַּחֲפוּזוֹ וְאֶל תַּעֲרֻצוֹ מִפְּנֵיהֶם. כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֲיִיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. וּפְסָק הָרַמַּב"ם (הל' מלכים פ"ז ה"ו) ... ומאחר שיכנס בקשרי המלחמה ישען על מקוה ישראל ומושיעו בעת צרה וידע שעל יחוד השם הוא עושה מלחמה וישים נפשו בכפו ולא יירא ולא יפחד ולא יחשוב לא באשתו ולא בבניו אלא ימחה זכרונם מלבו ויפנה מכל דבר למלחמה וכל המתחיל לחשוב ולהרהר במלחמה ומבהיל עצמו עובר בלא תעשה שבאמר אל ידך ללבבך לא תיראו ולא תחפזו ואל תערצו מפניהם ... וכל הנלחם בכל שלב לא לפחד ותיקה כוונתו לקדש את השם בלבד מובטח לו שלא ימצא נזק ולא תגיעוהו רעה ויבנה לו בית נכון בישראל ויזכה לו ולבניו עד עולם ויזכה לחיי העולם הבא ...

מדת הביטחון כוחה רב ועצום. על הפסוק בתהלים 'רבים מאֹבֹבִים לְרַשֵּׁעַ וְהַבֹּטִיחַ בָּהֶ' חֲסֵד יִסְבְּבֵנּוּ' דרשו חז"ל (ילקוט שמעוני תהלים לב) רבי אליעזר ורבי תנחום בשם רבי ירמיה אפילו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו.

דרגות רבות ישנם במידת הביטחון בה' הלא הם כתובים במאמרי חז"ל ובספרי הקדמונים. אחד המקומות המרכזיים ביותר לחיזוק מידת הבטחון הוא בשעת התפילה, בשעה שהאדם מתייחד עם קונו ומבקש את כל משאלותיו. סמוך ובטוח כי אביו שבשמיים בידו לעשות לו צרכיו ואין בלתו. בשעה זו מחדיר האדם היטב אל לבו את מידת הבטחון, מה נכונים הדברים לתקופה זו ימי אלול בהם מרבים בתשובה ופירוש הפילה, ה' יתן ה' יוֹשֵׁנוּ בה' מידת הבטחון אליו ויקום בנו מקרא שכתוב 'בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֶּה' וזהו ה' מבטחו'.

בפרשת כי תבוא למדנו פרשת וידי מעשרות, כך אמרה תורה כאשר נבער המעשר מבתנו: וְאָמַרְתָּ לְפָנַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבֵּית וּגו' כִּכְל מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִי לֹא עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שִׁכַּחְתִּי... שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כֹכֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי.

התמיהה העולה, וכי ראוי ונכון הדבר שיתפאר האדם כך לפני ה' ויארז, עשיתי במדויק ככל אשר ציוני, הלא גם אם אכן עשה האדם כל השתרלותו, עליו לדעת כי עדיין לא עושה כחובתו בשלימות כראוי, כך פותחם! אנו את אמירת משהו הכנעת הלב: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך, בדלים וחסירים דפקנו דלתיך.

הנראה לומר בעניין זה, כי לא תפארת האדם נאמרה כאן ולא בא מקיים המצוות להשחבה בנעושי, אלא זה שזוכה לקיים מצוות ה' לכל פרטיהם ודמוקדיהם כאשר ציווה השם, כשמתבונן לעומק, מגיע להכירה מלאה שאין זה בכחו וביכולתו, לולא נתן לו הקב"ה כח וחיל לקיים מצוותיו לא יהיה בידו לעשות מאומה. בעת הזאת עולים שבעות בלבד לקיים ולהלל ולשבח את הבורא על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו ועלה בידו לקיים כל מצוות ה' כראוי, שאם עבר עליהם ולא שפכ מאומה מכל אשר ציווה ה'.

מכל מקום, הגם שכל קיום המצוות בעזרת הא-ל, בסיום הווידוי נושא האדם ענינו בתפילה אקטיוו במשמיי: "לשפיקה ממעון קדשך מן השמים ויברך את עמך את ישראל וגו' וכבדיו רש"י עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שעליך לעשות שאמרת אם בחקותי תלכו וגו', ע"כ. כך גזר הברי"ה שיתן שכר על קיום המצוות, על אף שעצם קיומם רק בכוחו ובחסדו הגדול.

בעמדתו בעת בצאת השנה, לאחר שנה שקבלנו על עצמנו שמירת כבוד התפילה ועמדנו בסייעתא דשמיא במשימה קדושה זו בהצלחה, מכירים אנו כי הכל בכוחו יתברך, הוא לבדו נתן לנו חיל לעמוד על המשמר בעוז ותעצומות.

לעת הזאת מודים אנחנו להשי"ת על שזיכה אותנו לכך ושמרנו על כבוד התפילה, היינו ממקדשי שמו בבית מקדש מעט, על זאת נותנים אנחנו שבח וודואה על העבר, ומבקשים מיד על העתיד שיעזרו גם בשנים הבועל"ט להיות ממקדשי שם שמים.

גם אנו נישא עינינו למרום ונאמר בשעה זו, רבונו של עולם 'עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שעליך לעשות', בהבטחת צדיק הדורות זי"ע לכלל מה ששומרו פיו ולשוננו שלא לדבר בעת התפילה שיזכה לכל הברכות האמורות בתורה ובספרי הנביאים, נזכה לכתיבה וחתומה טובה להיוושע בכל מילי דמיטב, כן יזי רצון אמן.

קוראים כותבים

לכבוד מערכת העלון 'שוארי אסתר הקודש' הע"י
שלום וברכה

הבראית דהרי רציתי להביע ראשי תודה והוקרה על מאמכת הקודש, באנת אדמסקין, על העלון הוודשי שאתם אוזסין לטור, מאדבר בענייני תפילה בכלל, ואחזק את העוש החשוב כל כך הוא לשמור על השתיקה בעת התפילה בפרט.

אייך חודש אזי נהנה אחדש לראות רעיונות יפים כל כך, הכל
עצם אמויות רבין נוספות וההתרחקות אחידת סביב העוסק, שם
כל זאת שפסגין האחריות אנוניו ישיבה בצבור אידאות
הבה לחשוב בצלצין הזה, הכל כמות צדיין יז הרהר כל לחיכם
לחידה, ובתם אלושין כמות צורה החדת ועכסמה, והרהר פלאים
לחידה וזה ושנונה ואמר כורה החודר לעומק הזה, אזי גאון
אנוני מתחננת ארז רבני, ישלם יז ברכתם אמיין.

באו הרהה דהרם שדחמים ונדחמים וכן אפי' איד אפסר לראות לאחר זמן רב
אעפ"י דאין נאמן.

[illegible]

במודש אב היה הסיפור על אותו אדם שהיה כבר איאוש אצטא ואישרו בא ויחית אותו, והאמר שהשם הקבולותי היה שהרבה פלגים צמחו ויחשית לחתם את הארץ וארסיס ארסיבנו, וזאת צמחו שומרים אצטאן פס ארצות צריכים ויחיד, וידע, אדע שלא נחלם את צטאן וצטאן צטאן אכל אני ארמחות יאוש אבינו ידועים להצילנו וכי. באותו פלג היה כתוב על באדור ויבא את אב' רעיון נפלא עד כאן צריך להיראה ארמחות אבינו ידוע, כי אס' ה אצוה ודיא ויבא בירושלם האדם.

האסריום החשובים האלה דברו אל לבי מאוד חזק ולכן הנדדעתי לבתוב ויהודות לבס אל
האסריום הנפלא והאיוות שמתן עוליס.
ה' יצור שחכמו עוד הרבה חזק את הליבור דבר רשום נה שחמו קידוש pe אמיין,
תבסו לבס הברכות ואמיין, כתיבה ותיאור אובה, שנת אסולה ויפולה וכל אוב סלה.

גיליון זה נתרם ע"י

הרה"ג אהרן אקר שליט"א

ממחבר ספר 'משנת אהרן', דומ"צ בבני ברק

לע"נ בנו הבחור החשוב והיקר **שלום נח ז"ל**

ת. נ. צ. ב. ה.

יו"ל ע"י מערכת 'שומרי משמרת הקודש'

לחיצוק והתעוררות בענין שמירת הדיבור בשעת התפילה

פקס: 03-6180410 • דוא"ל: shmh5775@gmail.com

אוי לנו אשר נאמר [איכה ג מז] סכותה בענן לך מעבור תפלה, ומה הוא הענן. הוא אדים והב שיש בו חטא היוצא מפי איש ואשה כל יום, ובחדו שיחה בטילה בבית הכנסת, ומכ"ש בעת תפלה ההכל הוא עולה בעב וענן ממונע לתפלה לעלות, אך אם אדם מתפלל אחר כך בכונה ובבכי ודמעה, מעלה כל תפלות מכמה שנים. יערות דבש להרחק רבי יהונתן אייבשיץ י"ע י"ד כ"א אלול ח"א ד'